

ΣΤΕ 2316/2020 [ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗΣ ΔΑΣΑΡΧΗ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗ ΈΚΤΑΣΗΣ]

Περίληψη

- Το εκκαλούν προβάλλει ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικράτειας για το νομικό ζήτημα της, άνευ ειδικής αιτιολογίας, επιβολής ειδικής αποζημίωσης σε βάρος του φερομένου ως ιδιοκτήτη ακινήτου, όταν ο ίδιος δεν προέβη στην αυθαίρετη κατασκευή, ούτε έδωσε τη συγκατάθεσή του, αλλά αυτή ανεγέρθηκε από τρίτον - «καταπατητή» της επίμαχης εκτάσεως. Επικουρικώς προβάλλει ότι, ως προς το ζήτημα αυτό, η εκκαλουμένη αντίκειται στις κρίσεις της 420/2011 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης.

Το ως άνω νομικό ζήτημα ανάγεται σε ερμηνεία της εφαρμοσθείσας από το δικάσαν Διοικητικό Εφετείο διάταξης του άρθρου 114 παρ. 5 του ν. 1892/1990 και είναι κρίσιμο για την επίλυση της διαφοράς. Εξάλλου, πράγματι, επί του, αναγόμενου στην ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν από την εκκαλουμένη, ως άνω ζητήματος δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικράτειας. Ως εκ τούτου, ο παραπάνω προβαλλόμενος λόγος εφέσεως πληροί τις προϋποθέσεις παραδεκτού που τάσσει η προεκτεθείσα διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 58 του π.δ. 18/1989 και είναι εξεταστέος ως προς τη βασιμότητά του.

Όπως έχει ήδη κριθεί, ότι η υποχρέωση καταβολής ειδικής αποζημίωσης για την διατήρηση αυθαιρέτων κατασκευών σε δάση ή δασικές ή αναδασωτέες εκτάσεις συντρέχει εις ολόκληρον για καθέναν από τους υπόχρεους κύριο, νομέα, κάτοχο ή εργολάβο των κατασκευών αυτών, ως κάτοχος δε, νοείται οποιοσδήποτε προβαίνει σε διακατοχικές πράξεις, οι οποίες κατατείνουν όχι μόνο στην ανέγερση των αυθαιρέτων κατασκευών αλλά και σε οποιαδήποτε σχετική προπαρασκευαστική εργασία. Συνεπώς, νομίμως, καταρχήν, εκδίδεται σε βάρος των προσώπων που έχουν τις ως άνω ιδιότητες το σχετικό πρωτόκολλο ειδικής αποζημίωσης. Ειδικώς, όμως, στην περίπτωση που ο ιδιοκτήτης δεν προέβη ο ίδιος στην αυθαίρετη κατασκευή, ούτε έδωσε τη συγκατάθεσή του, ούτε και ανέχθηκε την ύπαρξή της, αλλά, αντίθετα, ενημέρωσε εγγράφως, προ της εκδόσεως της πράξης κατεδάφισης, την αρμόδια δασική υπηρεσία ότι δεν έφερε ευθύνη για τις αυθαίρετες κατασκευές και ότι δεν έχει αντίρρηση για την κατεδάφισή τους, η Διοίκηση έχει καταρχήν την υποχρέωση να αναζητά τον νομέα ή τον κάτοχο που προέβη στις ενέργειες αυτές, προκειμένου να επιβάλει σε βάρος του την εν λόγω κύρωση. Σε περίπτωση δε, που επιλέγει να επιβάλει την κύρωση αυτή σε βάρος του ιδιοκτήτη, θα πρέπει να αιτιολογεί προσηκόντως τους λόγους που την οδήγησαν, ενόψει των συνθηκών της συγκεκριμένης περίπτωσης, στην επιλογή της αυτή.

Ενόψει της ως άνω ερμηνείας των σχετικών διατάξεων, ο προβαλλόμενος λόγος εφέσεως είναι βάσιμος, διότι με την εκκαλούμενη απόφαση έγινε, αντιθέτως, δεκτό ότι, υπόχρεος για την καταβολή της ειδικής αποζημίωσης είναι ο φερόμενος ως ιδιοκτήτης της επίμαχης εκτάσεως, χωρίς να προκύπτει υποχρέωση της διοίκησης να αιτιολογεί την επιλογή της, παρά το γεγονός ότι το εκκαλούν ν.π.δ.δ. είχε εγκαίρως δηλώσει ότι δεν φέρει ευθύνη για τις αυθαίρετες ενέργειες του (κατά τους ισχυρισμούς του και κατά τις διαπιστώσεις της Διοικήσεως) «καταπατητή» της επίμαχης έκτασης και ότι συναινεί στην κατεδάφιση και απομάκρυνση των αυθαιρέτων κατασκευών. Συνεπώς, έσφαλε το Διοικητικό Εφετείο απορρίπτοντας ως αβάσιμο τον προεκτεθέντα λόγο ακυρώσεως.

Ο εξεταζόμενος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός. Εξάλλου, από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτουν στοιχεία από τα οποία να δικαιολογείται, από την άποψη αυτή, η επιβολή της ειδικής αποζημίωσης στο αιτούν-εκκαλούν ν.π.δ.δ. το οποίο είχε αποξενωθεί, λόγω της καταλήψεως της εκτάσεως από τρίτον, από την άσκηση φυσικής εξουσιάσεως επί του επίδικου ακινήτου και δεν είχε ανεγείρει ούτε είχε αποδεχθεί την ανέγερση των αυθαιρέτων κατασκευών επί του ακινήτου. Επομένως πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη, η εξέταση δε των λοιπών λόγων ακυρώσεως παρέλκει ως αλυσιτελής.

Πρόεδρος: *Αικ. Χριστοφορίδου*

Εισηγητής: *Δ. Πυργάκης*

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.